

Bálint Gábor konferencia Budapesten

2006. december 8-án délután 5. órától a MVSZ Szent László Akadémia és a Körösi Csoma Sándor Magyar Egyetem szervezésében nemzetközi konferenciát rendeznek a Magyarok Házában, ahol Szentkatolnai Bálint Gábor keletkutató és nyelvész életművéről, munkásságáról, valamint a szakember magyar őstörténeti kutatásairól számolnak be neves magyar és külföldi előadók, köztük a nemzetközi tekintélynek örvendő Angela Marcantonio és Marác László nyelvész. A konferencián neves magyar szakemberek, mint Czeglédi Katalin nyelvész (Magyar Őstörténeti Munkaközösség), Birtalan Ágnes, mongolista (ELTE BTK), Friedrich Klára- Szakács Gábor (Forrai Sándor Rovásíró Kör vezetői), Veres Péter, néprajz kutató és Obrisánszky Borbála történész-orientalista (Körösi Csoma Sándor Egyetem).

A tanácskozás fő célkitűzése, hogy Szentkatolnai Bálint Gábor emlékéért visszaemlékezjenek a magyar köztudatba, és a jeles tudós művei ismét ismertté váljanak a széles nagyközönség előtt.

Szentkatolnai Bálint Gábor (1844-1913)

A harminc nyelven beszélő, több keleti országot bejáró tudós Székelyföld szülötte volt, onnan indult el, ahonnan egykor Körösi Csoma Sándor, majd Baráthosi Balogh Benedek is. Bálintnak fő mentora, az akadémikus Fogarasi János volt, az útmutatása alapján vizsgálta mongol és a mandzsu nyelvet. Bálint a magyar gyökrendszert vélte felfedezni számos török és mongol nyelvjárásban, valamint a mandzsu nyelvben, sőt a dravidában is. Hatalmas nyelvészeti ismerete alapján azt állította, hogy a magyar nyelv a 150 milliós turáni nyelvcsalád tagja. Ezen nézetével szembehelyezkedett a magyar tudományos irányvonalat felrúgó Joseph Budenz, és Paul Hunsdoerfer tanaival, akik a magyar nyelv gyökrendszerének kutatásait elvetették, és a nyelvre pedig erőszakosan ráerőltették a finnugor jelzőt. Ráadásul Budenz személyes bosszút érzett Bálint iránt, aki nála sokkal tehetségesebb képzetűbb nyelvész volt. Bálint Gábor felvette a küzdelmet a finn nézet tanai ellen, bár jórészt egyedül volt véleményével, hiszen ő az „ugor-török háború” idején nem sorakozott fel sem a török, sem a finn tábor mellett. Sorozatos hazai üldöztetése ellenére sem tört meg, nem változtatta meg véleményét, hanem végig kitartott álláspontja mellett. 1879. után külföldön kamatoztatta bámulatos nyelvtudását, és bejárta a Közel-Keletet. Az 1890-es évek elején már az Athéni Egyetemen arab nyelvet tanított, amikor Jakab Elek történész mozgalmat indított hazahívására, amelyet a székelyek támogattak. A mozgalom hatására hazarendelték, és az oktatási minisztertől a Kolozsvári Egyetemen tanszékvezetői kinevezést kapott Bálint Gábor, ahonnan kezei alól neves szakemberek kerültek ki. Bálint, mint az ural-altaji tanszék vezetője olyan nyelveket oktatott Kolozsvárott, amelyek teljesen ismeretlenek voltak az akkori Európai tudományosságban. Ő volt a legelső mongolista, de az első japán nyelvet oktató szakember is. Leghíresebb tanítványa Pröhle Vilmos volt, aki a Budapesti Egyetem keleti tanszékének hírét alapozta meg.

A konferencián megtartott előadásokból egy kötet készül, melyet Farkas Lőrinc Imre Könyvkiadó jelentet meg 2007. tavaszán.

További információ:

Dr. Obrisánszky Borbála szervező

06-30-9416867

obori@monornet.hu

Közzétette:

Bonaniné Tamás-Tarr Melinda Dr.

OSSERVATORIO LETTERARIO

<http://www.osservatorioletterario.net>

Ferrara, 2006. november 20.